

Reč života - novembar 2018.

“Evo stojim na vratima i kucam: ako ko čuje glas moj i otvori vrata, ući ću k njemu i večeraću s njime, i on sa mnom.” (Otk 3,20).

Koliko puta čujemo da neko zakuca na naša vrata? Može biti poštar, komšija, prijatelj našeg deteta, ili možda neki stranac ... Šta želi? Da li je pametno otvoriti i pustiti nekog nepoznatog u kuću?

Ova Reč Božija, preuzeta iz Knjige Otkrivenja, poziva nas da upravo primimo sa dobrodošlicom iznenadnog gosta.

Autor ove veoma poučne Knjige za hrišćane, govori ovde drevnoj Crkvi Laodikejskoj u ime Gospoda Isusa, koji je umro i uskrsnuo zbog ljubavi prema svakom ljudskom biću.

Govori autoritetom koji proističe iz ove ljubavi; hvali, ispravlja, poziva da se prihvati moćna pomoć koju sam Gospod sprema da ponudi ovoj zajednici vernika, pod uslovom da su raspoloženi prepoznati Njegov glas i "otvoriti vrata".

“Evo stojim na vratima i kucam: ako ko čuje glas moj i otvori vrata, ući ću k njemu i večeraću s njime, i on sa mnom.” (Otk 3,20).

I danas kao i tada, cela hrišćanska zajednica pozvana je da prevaziđe strahove, podele, lažne sigurnosti, te da prihvati dolazak Isusa. On se zaista svakodnevno predstavlja, i to u drugačijoj "haljini": u svakodnevnoj patnji, u poteškoćama poradi sopstvene nedoslednosti, izazova u bitnim izborima u životu, a iznad svega, u licima braće i sestara koje susrećemo na svom putu.

To je lični poziv i da "odsednemo u prisnosti" s Isusom, kao što se to radi sa nekim prijateljem, u večernjoj tišini, sedeći za istim stolom; tada je najpogodniji trenutak za dijalog, ali koji potražuje slušanje i otvorenost.

Utišati buku je uslov da se prepozna i poslušna Njegov glas, Njegov Duh, jedini koji može da odstrani naše strahove i da otvori vrata našeg srca.

Ovako Kjara Lubik govori o jednom svom iskustvu: "Moramo da utišamo sve u sebi da bi u nama otkrili Glas Duha. Ovaj Glas treba izvući kao što se izvlači dijamant iz blata: očistiti ga, pokazati ga i, kada za to dođe vreme, dati ga, jer se radi o Ljubavi a Ljubav se daje: to je kao Vatra koja gori dok joj dodajemo slame ili nešto drugo, inače se ugasi. Ljubav mora rasti u nama i razlivati se»^[1].

Kaže Papa Franja: "Sveti Duh je dar. [...] ulazi u nas i donosi plodove, da bi ga zatim mi mogli dati drugima. [...] Svojtveno je Svetom Duhu da se odluči od našeg *ja* da bi se otvorio za *nas* iz zajednice: primiti da bi dali. Nismo mi u centru: mi smo instrument tog dara za druge"^[2].

“Evo stojim na vratima i kucam: ako ko čuje glas moj i otvori vrata, ući ću k njemu i večeraću s

njime, i on sa mnom.” (Otk 3,20).

U međusobnoj ljubavi, tipičnoj za Jevanđelje, i hrišćani takođe mogu biti kao i On i sa Njim svedoci ovog prisustva Boga u događajima istorije naših dana.

Kada se migranti slivaju do graničnog prelaza, neki to čuju kao kucanje na njihova vrata. Priča Delia: "Jednog nedeljnog, vrućeg popodneva, videla sam puno majki sa decom koja su gladna plakala, kako sede na trotoaru ispred mog bara. Pozvala sam ih da uđu, objasnivši im da ću deci dati besplatno hranu. Majkama je bilo sramota jer nisu imali novca, ali sam insistirala i one su prihvatile. Od tada je počeo *tam tam* i danas je bar postao bar migranata, uglavnom Muslimana. Mnogi me zovu "Majka Afrika". Moja prethodna klijentela, polako se gubila. Tako je soba za igre odraslih postala dečja soba, gde mogu da pišu i da se igraju, sa malim odeljkom za previjanje bebagde majke mogu malo i da odahnu. Od nje se napravi i učionica za nastavu italijanskog jezika. Pre svega, ovo nije bio moj izbor, već potreba da ne gledam u stranu. Zahvaljujući migrantima upoznala sam mnogo ljudi i organizacije koje me podržavaju i pomažu mi da nastavim. Ako bih morala da započnem sve ispočetka, isto bih uradila. Za mene, ono šta je važno je DAROVATI!"^[1]

Svi smo pozvani da dočekujemo Gospoda koji kuca, i da izađemo zajedno sa Njim prema onima oko nas.

Sam Gospod će sebi napraviti prostora u našim životima svojim prisustvom.

Leticija Magri

^[1]C. Lubich, *Lo Spirito Santo è l'Amore*, 12 settembre 1949, in «Collegamento CH», giugno 2006.

^[2]FRANCESCO, Udiienza Generale, Roma 6 giugno 2018.

^[3]In «Città Nuova online», 7 marzo 2018 in «Collegamento CH», 16 giugno 2018.